

Biblisk allmänbildning inför söndag 7 mars, 2021 Årgång 1

TREDJE SÖNDAGEN I FASTAN - Kampen mot ondskan

Finns det en konkret personlig ondska? Ja, jag är övertygad om det. Dagens text berättar om ondska i pluralis – flertal. Alltså inte som ett fenomen – som uttrycker sig på olika sätt - utan om konkreta demoner, änglar. Vår tidsanda har en klar tendens att materialisera, göra om demonangrepp till enbart sjukdomstillstånd.

Tro är tro. Tro på vad? Min egen tro har sin grund i nya testamentets bibeltexter. Vad Jesus och hans lärjungar förmedlar till oss i dag.

När Guds son, Jesus, levde med oss, så ville folk se under från himlen. Att det skedde under - ”framför fötterna på dem” - såg de inte. Dagens text berättar om otrons blindhet, som Jesus förklarar för sina lärjungar:

Matt 13:10-16 Lärjungarna kom fram och frågade honom: »Varför talar du till dem i liknelser?» Han svarade dem: »Ni har fått gåvan att lära känna himmelrikets hemligheter, men det har inte de andra. Ty den som har, han skall få, och det i överflöd, men den som inte har, från honom skall tas också det han har. Därför talar jag till dem i liknelser, ty fast de ser, ser de inte, och fast de hör, hör de inte och förstår inte. Så uppfylls Jesajas profetia på dem: Ni skall höra med era öron men ingenting förstå och se med era ögon men ingenting uppfatta. Ty detta folks hjärta är förstockat.

Nyckeln till att inte förstå är att hjärtat är förstockat. Det slog mej, vad betyder ordet förstockad? På internet kan man läsa: ”förhärdad, oförbätterlig, okänslig, hård, obotfärdig, halsstarrig, rigid, vrångsint”

Jag tar ut orden ”förhärdad, obotfärdig och vrångsint” som beskrivning på vad Jesus menar när han säger: *Ty detta folks hjärta är förstockat.*

Dagens centrala reflektion får bli: Är jag förstockad? Tillhör jag dem som vill sätta kristna på prov och kräva ”tecken från himlen”?

Framhärdar jag på det viset, då får jag leva med min livsångest. Livsångest, som i vår vardag uttrycks med ord såsom: ”... jag blev faktiskt dödsförskräckt ...”

Jesus gör åtskillnad mellan de som är hans lärjungar respektive icke-lärjungar. Jag repeterar vad han säger: *Ni har fått gåvan att lära känna himmelrikets hemligheter, men det har inte de andra.*

Att börja som vuxen lärjunge i Svenska kyrkan sker vid konfirmationsgudstjänsten. Att få förmågan att börja förstå, finns i att vi lämnar vår vrånghet och ber en enkel bön från hjärtat:

”Jesus, jag har satt dig i andra hand, jag har gjort många misstag. Brister i mitt liv, som inneburit att jag varit ett hinder för människor som söker dig. Förlåt. Jag vill vara din lärjunge och jag vill att du styr mitt liv.”

Nu är det dags för kommande söndags goda budskap, evangelietexten:

Luk 11:14-26 En gång drev han (Jesus) ut en demon som var stum. När demonen for ut började den stumme tala, och folket häpnade. Men några sade: »Det är med demonernas furste Beelsebul som han driver ut demonerna.« Andra ville sätta honom på prov och krävde att få se ett tecken från himlen. Men han visste vad de hade i tankarna och sade: »Varje rike som råkar i strid med sig självt blir ödelagt, och hus faller över hus. Och om nu Satan råkar i strid med sig själv, hur skall hans rike då kunna bestå? Ni säger ju att det är med Beelsebul som jag driver ut demonerna. Men om jag driver ut demonerna med Beelsebul, med vems hjälp driver då era anhängare ut dem? De kommer alltså att bli er dom. Men om det är med Guds finger jag driver ut demonerna, då har Guds rike nått er. När en stark man vaktar sin gård med vapen i hand får hans ägodelar vara i fred. Men kommer det en som är ännu starkare och övermannar honom tar den mannen ifrån honom alla de vapen han litade på och fördelar bytet. Den som inte är med mig är mot mig, och den som inte samlar med mig, han skingrar.

När den orena anden lämnar en människa vandrar den genom vattenlösa trakter och letar efter en plats att vila på. Hittar den ingen säger den: Jag vänder tillbaka till mitt hus som jag lämnade. När den så kommer och finner det städat och snyggt, går den bort och hämtar sju andar till som är värre än den själv, och de följer med in och slår sig ner där. För den människan blir slutet värre än början.«